

ZA KATOLICKÝM BIBLISTOU JOSEFEM KREJČÍM (3. 3. 1927 – 13. 1. 2014)

JOSEF BARTOŇ

Jen několik dnů po Novém roce 2014, v pondělí 13. ledna, nás zastihla smutná zpráva z italského Tridentu, že v ranních hodinách v nedožitých 87 letech tiše odešel dlouholetý vyučující naší biblické katedry KTF UK, katolický kněz ThDr. Josef Krejčí, S.S.L. Pohřeb se konal o tři dny později v severoitalském městečku Mezzocorona.

Josef Krejčí byl rodilý Pražan,¹ v Praze také maturoval na reálném gymnáziu (1946). Teologii odešel studovat do Říma na Lateránskou univerzitu (1946–1950). V době jeho studií došlo ve vlasti k definitivnímu převzetí moci komunisty (1948) a Krejčí se stejně jako několik dalších Čechů pobývajících studijně v zahraničí (např. známý dominikánský kněz Ondřej M. Petruš, překladatel Nového zákona, který tehdy v Římě pobýval na postgraduálním studiu) rozhodl zůstat v emigraci. Na kněze byl vysvěcen 22. 12. 1951 a vzápětí byl přijat do duchovní správy tridentské diecéze, kde pak v pastoraci působil od roku 1952 (s přestávkami danými studijními a pracovními povinnostmi) v podstatě až do své smrti. Na římském Lateránu pokračoval ve studiu, získal zde licenciát teologie (1952) a posléze doktorát teologie (roku 1956 obhajobou disertace *Kázání v provensálských kláštirech v 6. století*). Další studium, tentokrát na Papežském biblickém institutu v Římě (1958–1960), zakončil specializovaným licenciátem Písma svatého (1960), následující studijní pobyt na École biblique et archéologique française v Jeruzalémě absolvoval jako Élève titulaire (1960–1961; závěrečná práce

¹ Životopisné detaily čerpám z osobního rozhovoru s J. Krejčím v květnu 2005.

Pozemkový majetek ve starém Izraeli). V letech 1962–1963 se podílel na zpracování kumránských textů v Centru pro automatizaci literární analýzy v Gallarate u Milána. Většinu svého života spojil s pedagogickým působením na diecézním Teologickém učilišti v Tridentu v Itálii (1966–2003), kde téměř čtyři desítky let vyučoval úvod do Písma svatého a předměty starozákonní biblistiky a posléze také převzal zodpovědnost za tamní knihovnu. Po pádu komunistického režimu ve vlasti (1989) byl osloven Katolickou teologickou fakultou Univerzity Karlovy v Praze, na níž pak (souběžně se svým tridentským angažmá) pedagogicky působil celá devadesátá léta. V západních jazycích i v češtině publikoval odborné i popularizující články a recenze na biblická, většinou starozákonní témata. U nás je jeho nejznámější prací česká exilová monografie *Slovo Boží*,² prezentující a podrobně komentující konstituci 2. vatikánského koncilu *Dei Verbum*. Přes mnoholeté přebývání v zahraničí pořád zůstával českým biblistou, což dokládá mj. jeho trvalý zájem o český biblický text. Osobně se ujal redakce nového římského vydání Nového zákona Ondřeje M. Petrů,³ přičemž se zejména podílel na revizi výkladových částí.⁴ Za zmínku stojí i jeho živý zájem o Český ekumenický překlad (ČEP), jenž po řadu let postupně vznikal ve vlasti.⁵ Krejčí vznik tohoto monumentálního díla českých biblistů pozorně sledoval a věnoval mu vstřícné recenze v odborném teologickém tisku českého exilu.⁶

Na Josefa Krejčího, neokázalého a nenápadného, ale dobrosrdečného a ryzího člověka, kněze a respektovaného staršího kolegu-pedagoga vždy rádi a s vděčností vzpomeneme. *Requiescat in pace.*

² Josef Krejčí. *Slovo Boží*. Řím: Křesťanská akademie 1971.

³ *Nový zákon*. Z původního řeckého znění přeložil a vysvětlivkami opatřil Dr. Ondřej M. Petrů OP 3. vyd. Řím: Křesťanská akademie 1976.

⁴ Krejčí svou roli v této posmrtné edici Nového zákona Ondřeje M. Petrů (sám překladatel zemřel r. 1970) osvětluje ve své předmluvě (s. 3): neprovedl zásadní změny textu ani výkladových částí (zdůvodňuje to mj. tím, že „je [...] naděje, že časem budeme mít ekumenický překlad Písma svatého, na kterém se pracuje ve vlasti“), podle svých slov více zasáhl jen „do úvodů do evangelíí a k listu Efesanům“.

⁵ Práce na ČEP trvaly od r. 1961 do r. 1979 (resp. 1985, kdy byly vydány i deuterokanonické knihy).

⁶ Josef Krejčí. Nad novým překladem Písma svatého do češtiny. *Studie* 14, 3–4 [31–32] (1972), s. 910–914; Týž. Čtyři evangelia. Nový překlad Písma svatého sv. 15, Biblické dílo ERC pro edici Kalich, Praha 1973, str. 255. *Studie* 16, 2 [38] (1974), s. 144–145. V recenzi na čtveroevangelium např. vyslovil zcela nepokrytě nadšený soud, že „tato kniha si může skutečně činit nároky, aby se stala jediným překladem“.